

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMANE
DIN BUCUREȘTI

APARE DE DOUĂ ORI PE LUNĂ

ADMINISTRAȚIA:

Pr. EUGEN BĂRBULESCU, Subdirectorul Sf. Mitropolii. — București

REDACȚIA:

Arhimandritul T. SIMEDREA, Palatul Sf. Sinod (Antim). — București

Abonamentul pentru preoți, diaconi și instituții 60 lei pe an, pentru cântăreți și paracliseri 40 lei pe an.

Telegrama I. P. S. Patriarh adresată Majestății Sale Regelui FERDINAND I
cu ocazia împlinirii à 60 de ani de vârstă

Milioanele de credincioși ai Bisericii române și cu adânc respect subsemnatul ei cap, înalță cu genunchile plecate în fața altarului și din toată inima rugăciuni de mulțumită către Dumnezeu, că V'a încrednicit a ajunge sănătos 60 de ani și Ve imploară dela El încă mulți ani cu bine, ca se Ve bucurați de sporirea și întărirea așezămintelor Țării, pe care înși-Ve a-ți croi'o și condus cu glorie la întregire precum și de progresul în toate privințele a voporului român, pe carele l'ați ridicat în șirul celor mai alese și carele cu evlavie va cultiva în veci iubirea caldă către Majestatea Voastră și slăvita Doamnă și regină Maria.

MIRON
ALES PATRIARH

Înalt Prea Sfinției Sale MIRON mitropolit al Ungro-Vlahiei ales Patriarh al României

Adânc mișcat de urările și de sentimentele ce-mi ați exprimat în numele credincioșilor bisericii romane cu ocazia împlinirii a 60 de ani de vârstă, Vă mulțumesc din toată inima atât în numele meu cât și în acel al Reginei.

FERDINAND

PARTEA OFICIALĂ
C I R C U L Ă R I

Pensiile văduvelor de război

Circulara Nr. 3886 din 17 August 1925

Prea Cucernice Părinte,

Aci mai jos dăm în copie adresa Ministerului de Finanțe Nr. 193499, a. c., primită pe lângă adresa Ministerului Cultelor Nr. 57937, a. c., invitându-vă a o comunica cucernicilor preoți din acel protopopiat:

«Ministerul Sănătății Publice și Ocrotirilor Sociale prin adresa Nr. 4104 din 18 Iunie 1925 intervin: către acest Departament ca plata pensiilor cuvenite văduvelor de războiu, grade inferioare, care locuiesc la țară, să se facă numai trimestrial în zilele de sărbătoare la Primărie, în fața primarului, a preotului și a învățătorului, cari vor semna atestând achitarea drepturilor legale cuvenite urmașilor celor morți în războiu.

Pentru satisfacerea acestei cereri, cu onoare vă rugăm să binevoiți a dispune ca prin organele pendinte de acel Departament să se pună în vedere preoților dela sate, spre a lua parte efectivă la aceste plăți.

Despre aceasta cu onoare vă facem cunoscut că am înștiințat și organele noastre de inspecțiune pentru efectuarea acestor plăți în sensul arătat.

p. Arhiepiscop și Mitropolit, † PLATON

Director, *D. Boroianu.*

Circulara Nr. 3984 din 22 August 1925

Prea Cucernice Părinte,

Să puneți în vedere tuturor preoților:

1. Că pe viitor nu se va mai înființa nici un cor bisericesc fără aprobarea chiriarhiei, care va lua avizul prealabil al inspectorului corurilor din eparhie.

2. Orice recomandări de dirijori de cor se vor face în mod provizoriu, până la proba făcută că merită a fi numit definitiv.

p. Arhiepiscop și Mitropolit, † PLATON.

Director, *D. Boroianu,*

*Copie de pe adresa Sf. Sinod No. 298/925
Iulie 7, către Ministerul Instrucțiunii Publice.*

Domnule Ministru,

Legea pentru organizarea învățământului primar și normal-primar, prevede că, predarea învățământului religios în școlile primare se face de învățator. Ori, pentru ca învățătorul să se poată achita bine și conștiincios de această îndatorire legală, e de neapărată trebuință, ca el însuși să cunoască bine această materie. Dar, după cum ne referă delegatul nostru în comisiunea pentru alcătuirea programului, învățământului religios în școala normală i s'a rezervat câte două ore pe săptămână numai în cele trei clase primare, adică numai în clasele I, II și a III-a, rămânând pentru clasele IV-a VII-a numai câte o oră pe săptămână.

Noi, credem că atât în interesul învățământului în general, a învățătorului ca educator al tinerilor vlastare ale neamului, cât și lui personal, numai o oră de religie pe săptămână în cursul superior, nu-i este de ajuns. Tânărul normalist abia dela clasa IV-a în sus, adică, abia dela vârsta de 17 ani în sus, începe să priceapă acest învățământ, din firea lui cam abstract; abia dela această vârstă încolo mintea i se formează, pentru a pricepe abstracțiunile metafizice ale religiei. Deosebit de aceasta, tocmai acum, cu începerea bărbăției, tânărul trece prin criza morală și religioasă și de aceia, are o mai mare trebuință de asistența religioasă a profesorului și duhovnicului respectiv, decât în vârsta crudă a primelor clase. De voiți, și sunt convins de lucrul acesta, să evitați spectacolul trist pe care-l dă învățătorimea franceză și într'o oarecare măsură și cea cehoslovacă, pentru Patria lor și pentru ordinea socială a patriei lor, e de neapărată trebuință să dăm învățătorului nostru o educație, care să-l pună la adăpostul primejdiilor ideilor antisociale.

Acest adăpost nu i-l poate oferi decât o temeinică educație moral-religioasă. Pentru că în ordinea socială, religia impune respectul

patriei, al proprietății și al familiei și o impune cu autoritatea transcendentă a divinității, cea mai temeinică și cea mai stabilă autoritate ce se cunoaște până acum. Ori, tocmai aceste trei principii — Patria, proprietatea și familia — sunt cele trei pârghii de susținere ale ordinii sociale voite și de Dumnezeu și de oameni. Și dacă învățătorul va crede și va fi convins de necesitatea lor, va putea face să creadă și să convingă și pe tinerele vlăstare ale neamului, ce i se vor încredința spre educație și instrucție. De aceea, interesul și al Patriei și personal al învățătorului cere, a se introduce pe o scară cât mai întinsă învățământul și practica religioasă în școala normală. Așa că două ore pe săptămână pentru învățământul religios — negreșit, bine făcut — nu va fi pentru școală un sacrificiu inutil, ci din potrivă, o sămănătură aruncată, din care va odrăsli mii de foloase pentru neam și pentru țară.

Deci dar, Domnule Ministru, Vă rugăm a dispune să se introducă în tot cursul școlii normale câte două ore pe săptămână de învățământ religios, nu numai în cele trei clase prime cum a rânduit onorata comisiune însărcinată cu aceasta.

Primiți Vă rog, Domnule Ministru, asigurarea deosebitei Noastre considerațiuni și arhieresti binecuvântări.

PREȘEDINTE, PATRIARH,
(ss) **MIRON**

DIRECTOR,
(ss) Arhim. TIT. SIMEDREA.

Extras din protocolul Sinodului ordinar al Eparchiei ortodoxe-române a Caransebeșului ținut în 26, 27 și 28 Aprilie 1925.

Sedința a II-a

ținută în 27 Aprilie 1925

Nr. protocolului II.

Raportorul Comisiunii bisericești Dr. Vasile Lochița referență asupra raportului general al Consistorului diecezan ca senat bisericesc pe anul 1924.

3. ad. III Instituirea patriarhatului ortodox român Sinodul eparhial o ia la cunoștință cu bucurie și urează fericirii Sale Patriarhului Dr. Miron E. Cristea, îndelungată și bogată conducere, pentru înaintarea bisericii ortodoxe din Regatul României-Mari.

Estradață prin
(ss) IOAN DANIIL
Arhivariu consistorial

Copie de pe adresa Ministerului Instruc. Publice No. 76978/1925 August 13 către Sf. Sinod.

Sanctitate,

Ca urmare la adresa Sanctității Voastre avem onoare a Vă face cunoscut că s'a prevăzut în școlile normale, câte două ore de religie pe săptămână de fiecare clasă.

p. Ministru
(ss) PETRE GHIȚESCU

Director-General,
F. THEODORU

Copie de pe adresa No. 326/925 August 31 către Ministerul Instrucțiunii.

Domnule Ministru,

Ca răspuns la adresa D-Voastră No. 76978/925 avem onoare a Vă face cunoscut că am luat act cu deosebită mulțumire de buna dispoziție luată de D-Voastră, de a se prevedea în programul școlii normale câte două ore de religie pe săptămână, de fiecare clasă.

Primiți Vă rog, Domnule Ministru, asigurarea deosebitei Noastre considerațiuni și arhieresti binecuvântări.

PREȘEDINTE, PATRIARH,
(ss) **MIRON**

DIRECTOR,
(ss) Arhim. TIT. SIMEDREA

SF. SINOD AL BISERICII BULGĂREȘTI.—SOFIA

Nr. 1996, 28. III. Anul 1925.

Inalt Prea Sfinției Sale Arhiepiscopului Domnului Domn Miron, Mitropolit Primate al Sf. Biserici Ortodoxe Române. București.

Inalt Prea Sfinția Voastră, iubite al nostru în Hristos frate

Plina de frățească dragoste epistola Voastră sub. No. 8/10 Ianuarie a. c., și copia de pe răspunsul în chestia hirotoniilor anglicane, dat Sfântului Patriarh ecumenic din Constantinopol din partea Sf. Sinod al Sf. Biserici ortodoxe autocefale române, le-am primit și le-am făcut cunoscut Sf. nostru Sinod, care le-a ascultat cu mulțumire și satisfacțiune. Sf. Sinod al nostru

n'a avut până acum prilej a se ocupa într'adins cu chestiunea validității hirotoniilor în Biserica Anglicană episcopală, pentru că părerea Bisericii ortodoxe bulgare în această chestiune n'a fost cerută din partea vreunei alte Biserici ortodoxe. Din partea anglicană însă, ni s'a dat a ști, că părerii Bisericii bulgare se dă aceiaș însemnătate ca și părerii celorlalte Biserici ortodoxe. Și Biserica bulgară deci, împreună cu surorile sale Biserici ortodoxe, concepe marea însemnătate tuturor încercărilor pentru apropierea și unirea în Hristos a Sf. Biserici ortodoxe comune cu Bisericile despărțite odinioară din Apus, se roagă pentru ajungerea acestei din inimă dorite uniri și prețuește în mod osebit eforturile nobile ale creștinilor engleji pentru apropierea cu Răsăritul. Dorita în Biserica Anglicană Episcopală, recunoaștere a validității hirotoniilor ei de Biserica ortodoxă de Răsărit într'adevăr ar contribui nu puțin pentru apropierea de țintă. Dar aceasta nu e de ajuns: sânt Biserici despărțite în Apus și Răsărit, realitatea hirotoniilor cărora Biserica ortodoxă niciodată nu le pune la îndoială, și totuș ele rămân despărțite, și nădejdea pentru unirea cu ele nu e mai mare decât nădejdea pentru unirea cu Biserica Anglicană. Cauza acestia este, că condițiunea fundamentală pravoslavnică de Răsărit pentru unitatea Bisericii și pentru unirea Bisericilor despărțite, la rând cu neîndoelnicia succesiunii apostolice a ierarhiei unei anumite Biserici în hirotoniile episcopale, este dreapta credință și într'una gândirea în credință. Eșind din această concepțiune și în chestiunea particulară despre realitatea hirotoniilor Anglicane trebuie să se zică, că nu este de ajuns să se dovedească istoricește și să se recunoască ca păstrată succesiunea apostolică a acestor hirotonii, ci este nevoie, ca Biserica Episcopală Anglicană în mod bisericesc, sobornicesc, iar nu în persoana unor membrii, sau grupuri de membri ai săi izolați, să mărturisească:

1. Nevoia din ierarhia de har, în cap cu episcopi după succesiune apostolică.

2. Conștiința că ea are o așa ierarhie, și

3. Să lămurească în acest sens învățătura sa oficială de credință, adică să recunoască preoția ca taină (mister). Numai cu această condițiune recunoașterea realității hirotoniilor anglicane din partea ortodoxă ar putea să se facă și cu aceasta într'adevăr s'ar înlătura o piedică — pentru mare regret nu unică — pentru unirea dorită a Bisericilor.

Sf. Sinoad al Bisericii bulgare vede cu bucurie, că această unică dreaptă pravoslavnică concepțiune a chstionii particulare despre hirotoniile anglicane este exprimată în răspunsul, plin de logică și puternică ergumentafie, dat Sfântului Patriarh ecumenic din partea Sf. Biserici ortodoxe române.

Ne recomandm Sfintelor Voastre rugăciuni și cu sărutare de frățească dragoste rămânem al Înalt Prea Sfinției Voastre în Hristos frate locuitor de Președinte al Sf. Sinod.

† MAXIM al Filipopolului

RECTIF. CARE OFICIALA. — În tabloul de împărțire a parohiilor pe circumscripții electorale, publicat în *Apostolul* No. 13, 14, 15, pe August s'au omis din greșală următoarele parohii, care se adaogă la celelalte:

1. La circ. III-a jud. Ilfov, București se adaogă parohia *Principele Carol*.

2. La circ. V-a Fierbinți (Ilfov) se adaogă parohiile: Nuci, Gruiu, Dobroșești, Dudești, Dobroiești și Vintilă-Vodă.

3. La circ. VI-a Breaza (Prahova) se adaogă parohia Brebu II.

4. La circ. X-a Târgoviște se adaogă parohia Bezdeadu de sus.

5. La circ. XV-a Alexandria se adaogă parohiile Nanov și Găuriciu.

6. La circ. XVII-a *Priboeni* (Muscel) se adaogă parohia Stâlpeni.

În *Circumscripția 19-a Videle-Vlașca* alegerea și scrutinul se vor face în comuna Merenii-de-jos în localul școlii primare.

„De nu vom ști să jertfim câte ceva dintr'al nostru pentru locașul Domnului, nu suntem vrednici de darurile lui Dumnezeu!”

Patriarhul MIRON

(Din cuvântarea ținută la Homoricu-Prahova în ziua de 27 Iunie).

PARTEA NEOFICIALA

Cuvântarea I. P. S. Patriarh D. D. Dr. MIRON CRISTEA

Ținută la 14 Septembrie 1925 cu ocazia sfințirii Clopotului, dăruit Catedralei „Sf. Ioan” din Ploești de bunul creștin Ioan Ionescu-Tiseanu

Jubiților fii sufletești,

Din sfânta rugăciune, pe care acuma v'am citit-o, ați putut constata toți, că în vechimea îndepărtată — pe vremea lui Moisi și a lui Aron — pe credincioși îi chema la locul de închinare sunetul unor trâmbițe de argint; iar la alte popoare — cum e de pildă la Turci — slujitorul bisericii, Hoge, se sue în târnaful înaltelor minarete și deacolo cu glas tare strigă pe Mahomedani la slujbele lor. La noi în cele dintâi veacuri ale erei creștine s'a întrebuintat mai întâi toaca de lemn în sfintele monastiri, iar mai târziu — ca să fie sunetul mai departe auzit — s'a introdus și toaca de oțel. Abia în veacul al IX-lea s'a folosit pentru prima dată în biserică răsăriteană clopotele; și anume vestita biserică Haghia Sofia din Constantinopol a primit în dar un rând de clopote dela bogatul oraș Veneția în zilele Impăratului bizantin Mihail beșivul. De atunci folosirea lor s'a generalizat astfel, încât astăzi nu există nici o biserică — de orice rit și nuanță — care să nu aibă clopote. În multe locuri sunt trei și patru, astfel întocmite, ca sunetul lor să dea un terțet, un cvartet: adică o armonie plăcut sunătoare la urechi. Biserica rusă de dinaintea războiului a atins în privința clopotelor recordul, atât în privința mărimii cât și a numărului. La o biserică dela Moscova se află cel mai mare clopot din lume.

Are peste 200.000 kilograme; opt metri înălțime; la periferie jos 20 metri, încât încap sub el 200 persoane. La bisericile mai însemnate erau în Rusia 10-20-30-40 de clopote, cari umpleau văzduhul cu sunetele lor, contopite în vibrațiuni cari stărneau fiori de evlavie în mulțimea credincioșilor adunați. Eu însumi — făcând înainte cu vre-o trei ani vizitație canonică în Basasarabia — am intrat dincolo de Tighina cu mare alai militar în sfânta Mănăstire Neamțu-Nou, cu două mari biserici și cu o clopotniță, poate cea mai înaltă din țară. Sunetul a zeci de

clopote m'au emoționat și înfiorat astfel, în cât mi se părea că trăesc cele mai festive clipe din viață. Armonia sunetelor te desbrăca oarecum de toată grija cea lumească; sufletul și se desprindea din cătușele trupului, a cărui lut te trage spre pământul plin de ispite și păcate; și pe undulațiunile vibrațiilor ale aerului, produse de mulțimea clopotelor, se înălța sufletul sus spre înălțime, spre cele sublime, spre idealuri. Și sus — în văzduh — te simțai mai aproape de dumnezeire, ceea ce te făcea să te hotărăști a-i asculta și împlini poruncile și învățăturile și a te face mai bun și mai desăvârșit. Vedeți dar, Iubiților Credincioși, și din cele spuse până aici, câtă înrăurire binefăcătoare au clopotele asupra sufletului omenesc. Ba pot afirma, că după veacuri de întrebuintare clopotele s'au contopit și cu sufletul poporului nostru, încât astăzi bisericile noastre, satele noastre, orașele noastre, n'ar mai putea trăi fără clopote. Despre intima legătură între clopote și sufletul poporului nostru cred că mulți — dacă nu chiar toți — v'ați putut convinge cu ochi proprii în timpul războiului. Când dușmanii au hotărât a coborâ clopotele din turla și a le preface în arme ucigătoare, poporul nostru le-a împodobit cu scoarțe și cu flori și în procesiune le-a petrecut până la C. F. R., despărțindu-se de ele cu suspine și lacrimi și cu bocituri, ca după cele mai iubite rudenii, pe cari n'au să le mai vadă în viață.

Iată dar Iubiților Creștini, cum înzestrarea unei biserici cu un clopot devine un lucru de o însemnătate mai deosebită. Iar în cazul nostru darul distinsului cetățean al acestui oraș și a bunului și vrednicului credincios al bisericii noastre, Ioan Ionescu-Tiseanu, care a dăruit istoricei clopotnițe dela Catedrala Sf. Ioan un clopot vărsat la Padua-Italia în valoare de peste 400.000 lei, merită toată lauda. Pentru această creștinească faptă îi aduc călduroasele mele mulțumite, precum și ale parohienilor acestei

biserici, și ale orașului întreg. Totodată rog pe bunul Dumnezeu, să-i deie sănătate lui, soției și familiei sale, să-i menție și întărească energia, voia de muncă și priceperea, ca și pe viitor să poată munci cu succes; și din prisosul câștigului său adunat prin muncă cinstită să mai poată aduce cât mai însemnate jertfe pentru biserica Aceluia, dela care ne vine toată darea cea bună și tot darul desăvârșit.

Clopotul acesta în rândul tovarășilor săi va fi sentinela credincioasă și streajă neadormită, stând de pază și veghe și anunțând prin glasul său primejdia și furtuna, ca toți din vreme să-și poată pune la adăpost viața și avutul lor. Iar în Duminici și sărbători v'a reaminti cu glasul său duios tuturor, că sunt de ajuns cele șase zile de muncă pentru a alerga, munci și a aduna cu hărnicie cele de lipsă pentru traiul de toate zilele, pentru creșterea copiilor, pentru îngrijirea familiilor, pentru sporirea cu cruțare a avutului nostru, pentru a-și întemeia o stare mai bună, iar în ziua Domnului avem îndatoriri superioare, adică de a ne îngriji și de cele sufletești, adâncindu-ne în lecturi și meditațiuni religioase, alergând la sfânta biserică spre a ne curăți sufletul de întinărirea păcatelor, a ne mărturisi și cumineca, a asculta îndrumările și povețele bisericești, spre a ne face mai buni și a trăi ca fii și credincioși ai lui Hristos. Nici în ceasul cel din urmă nu ne va părăsi clopotul, ci la moartea fiecăruia ca un sincer prieten și credincios tovarăș ne va însoți cu jalnicul său glas pe calea veșniciei, mângâind rudeniile și prietenii din convoiul mortuar și înlăturându-i în jalea lor amară.

Și fiindcă clopotul acesta va fi ridicat în marea clopotniță ce se ridică în amintirea eroilor din vitezul regiment prahovean Nr. 32-Mircea — sunetul lui va vesti generațiilor viitoare și învățătura, că virtuțile noastre trebuie să culmineze în patriotica hotărâre, ca atunci — când iubita noastră țară va fi în primejdie — fiecare cetățean trebuie să i pue la dispoziție nu numai ajutorul său, munca sa, avutul său, mintea sa, ci la caz de nevoie însăși viața, pentru salvarea pământului și a moștenirii strămoșești.

Iar în fine clopotul acesta va mai împlini și o altă frumoasă misiune educativă, căci glasul lui va spune în auzul tuturor, că fiecare fiu al acestui oraș — urmând frumoasa pildă a donatorului I. Ionescu Tiseanu e dator să nu uite, că din prisosul câștigului său trebuie să jertfească o parte și pentru interesele noastre obștești: pentru biserică, pentru cultura națională, pentru spitale, pentru văduve, orfani și invalizi și săraci etc. Și — dacă cât mai mulți vor urma asemenea pilduitoare îndemnuri — țara, neamul, biserica și toate așezămintele lor obștești se vor înmulți și întări, încât iubita noastră țară cu pași repezi se va înălța la acel nivel de înflorire, pe care din inimă i-l dorim toți acum și pururea.

De încheiere — localizând rândurile ultime din acea perlă a literaturii mondiale pe care nemuritorul poet Schiller o pune în gura «clopotului» — pun și eu în gura clopotului nostru urarea :

«Aduc Ploeștenilor bucurie,
«Și glasul meu a pace să vă fie....
acum și în vecii vecilor. Amin!

I. P. S. PATRIARH MIRON în vizită canonică pe valea Teleajenului-Prahova

După terminare I. P. Sfințitul semnează Sfânta Evanghelie, binecuvintează poporul și apoi însoțit de toată mulțimea ese afară. Curtea și piața din fața bisericii era ticsită de popor și cu toată amenințarea ploii ce sta gata să pice nimeni nu se îndura să plece, să-și caute adăpost. Deasupra nourii după toate dealurile, se borobotiseră și căzuseră peste sat ca un imens zăblău mohorât, dând o lumină de amurg deși nu sunt decât șase ceasuri. Mai avem încă o parohie de văzut și cu

toată nădejdea de vreme bună pe care ne-o dădese ziua de după prânz va trebui să slârșim greul zilei îmmuiați până la piele. Nici n'apucăm b ne să plecăm că au și început să picure stropi mari de ploaie.

Mergem la parohia I Starichiojduri, în același sat și nu departe, dar până să ajungem la biserică, a început să plouă, de par'c'ar curgea de sus o cascadă. Toate pâraele și toate șivoaele s'au umplut, ducând în jos văluri de apă turbure.

Pe o vreme ca aceasta ajungem la parohia din *Starichiojd I*. Întâmpinarea se face ca de obicei și după terminarea obicinuitului polihroniu preotul urează bun sosit, face raport despre starea morală a parohiei, arătând că și în părțile acestea sa cercat să pătrundă ereziile și din simțitele lui cuvinte se desprinde făgăduința, că își ia obligația să muncească din toate puterile lui numai pentru biserică și parohie, și să stea streajă neadormită întru propovăduirea Sfintei Evanghelii și paza dreptei credințe.

Preotul este tânăr și dacă va urmări cu râvnă făgăduința ce face, desigur, are înaintea sa tot timpul necesar să ajungă să o îndeplinească.

Înalt Prea Sfințitul Patriarh răspunzând spune că a aflat, că nu s'a auzit ca pe aceste plaiuri vreun vlădică să fi călcat vreodată. Deși zice I. P. S. Sa, ca patriarh am multe griji pentru chivernisirea duhovnicească a celor 14 milioane de suflete totuși, deși cu greu, m'am putut rupe pentru câteva zile și să viu prin aceste părți de țară, să vă vorbesc față către față, să vă stârnesc în suflete dragostea către Biserică al cărui cap vremelnic Dumnezeu m'a învrednicit să fiu.

Călătoria noastră prin aceste locuri Tatăl ce-resc o binecuvintează cu ploae binefăcătoare și îmbelșugată după care, aud, că de mult jinduește întreg norodul din părțile acestea. Să dăm deci mulțumită pentru două lucruri: întâi pentru îndurarea bunului părinte care ne trimite ploaie la timp, și al doilea că m'a învrednicit să viu pe aceste plaiuri, care singur Dumnezeu știe de voui putea să le mai cercetez cândva. Voi însă, cei ce vă aflați aci, să lăsați ca moștenire urmașilor voștri și aducere aminte, că aici, cândva, un vlădică, Patriarhul României întregite, dat răsplată de frații voștri din Ardeal, pentru marile jertfe ce-ați făcut spre a-i rescumpăra din robie streină, a venit pentru mângâierea neamului și pentru întărirea lui duhovnicească.

Preotul vostru, în cuvântarea sa, a spus că și în aceste părți au bătuit anumite boale. În advăr, asupra țării noastre în vremurile de după război a năpădit o boală sufletească care caută să roadă la rădăcina credinții noastre strămoșești. De când avem o țară întreagă și mândră dușmanii ei au început lupta, nu numai la graniță, ci și să ne atace în credința noastră strămoșească, în Biserica în care, ca puii cloșcei, românii s'au adăpostit în vremile de urgie. Acum acești vrăjmași dacă au înțeles că n'au putere destulă ca să biruie mândra noastră oaste, au început să

lovească în credința noastră. Prin aceasta mai cearcă să ne clatine, să arunce desbinarea între noi, să tulbure apele noastre sufletești, ca ei să pescuiască în voie.

Dar lucrarea aceasta, din nefericire, o încearcă nu numai streinii de neamul nostru, ci și unii din fii rătăciți ai acestui neam. Voi cunoașteți povestea coadei de topor. De n'ar fi fost o coadă de topor, codrul n'ar fi fost tăiat niciodată. Așa s'au găsit și printre fiii Bisericii noastre rătăciți cari s'au făcut coadă la toporul, cu care încearcă să taie la rădăcina pomului Bisericii noastre.

Îmi pare bine că în parohia aceasta n'au putut pătrunde ereticii. Aceasta însă nu înseamnă, că dacă n'au pătruns până acum ei nu vor încerca să dea asalt. De aceea fiți treji, stați de veghe... „*priveghiați, stați în credință, îmbărbătați-vă. întăriți-vă*“, (I Corint. 16, 13), precum tot sfântul apostol Pavel în alt loc zice: „*păziți-vă de cei ce fac împerecheri și sminteli împotriva învățăturii, care voi v'ați învățat, și vă feriți de ei*“ (Rom. 16, 17), căci întocmai așa sunt acei sectari ce s'au rupt dela sânul Bisericii.

Când Mântuitorul a venit în lume, a găsit-o ca pe un pom sălbatec ale cărui roade nu erau bune de mâncare. El a altoit acest pom, l-a curățit și l-a îngrijit și din sălbatec cum era, lumea a devenit un neam creștin, neam bun și nobil. Dar vedeți, că oricât, din pomul altoit din rădăcina lui ies rădăcini și vlăstări însălbătecite. Acestea dacă nu sunt curățite când s'au ivit, sug și trag din puterea altoiului. Tot astfel se întâmplă și cu sectele. Datoria bunului gospodar e să taie și să curețe astfel de rădăcini și lăstări din jurul pomului altoit. Asemenea să faceți și voi. Dacă dintre voi a căzut vreunul în rătăcire, purtați-vă către el ca Mântuitorul cu „oala cea rătăcită“ Dar mai bine îngrijiți-vă să nu se ivească, iar de cumva s'a ivit stârpiți-o! Căci totdeauna buruiana cea rea se desvoltă cu mai multă putere și înăbușe pe cea bună. Nu lăsați buruienile cele rele să vă înăbușe!

Eu îmi exprim bucuria, că m'a învrednicit Dumnezeu să viu să vă văd, măcar și numai o singură dată și să vă binecuvintez cu arhierasca binecuvântare, precum Dumnezeu vă binecuvintează cu ploae îmbelșugată.

Ziua doua a vizitei canonice se isprăvește cu această parohie unde I. P. S. Părinte, împreună cu însoțitorii, rămân să găzduiască peste noapte în casa d-lui Macovei, un cuprins enoriaș al acestei parohii.

Ziua pătrunde cu torente de lumină, printre spezele storurilor dela fereștri, în camerele unde am dormit. După o zi atât de ploioasă ca cea de ieri, un cer atât de limpede și un soare atât de strălucitor îndeamnă pe cei ce au întârziat prea mult în pat să sară drept în picioare, la fereastră. Sus storurile și lăsați lumina să pătrundă în valuri! Aerul de afară pătrunde înăuntru cu puterea unei explozii. Se simte ceva de o dulceață foarte plăcută circulând prin văzduhul mult mai blând. Simți că viața e plăcută, să revezi printre ceața dimineții, îndepărtatele coline, atât de șterse încât par niște păienjenșuri conturându-se din potopul de verdeață de Iunie, sub soarele dogoritor al unei dimineți domolit de altitudinea dealurilor și a munților până la încetarea oricărei zăpușeli. În adevăr atmosfera pare atât de dulce, că e destul numai, atât, ca să umple o întreagă existență de un nepieritor parfum de poezie. Incomparabilă dimineață, a cărei amintire e atât de vie în mine, că mă stăpânește încă, până la durere!

Ce dimineață promițătoare! Dar ce păcat că a dezmințit în cel mai categoric sens proverbul, că „ziua bună se cunoaște de dimineață“!

Ziua aceasta e rânduită a cerceta parohiile depe Teleajen, dela Văleni în sus. Deci, același drum pe care l-am parcurs ieri, îl refacem din nou până la capătul de nord al Vălenilor.

Homoricu e prima parohie ce ni se ivește în cale. Și aci, preotul întâmpină pe sfântul Părinte după obicei.

Biserica parohiei, zidită la anul 1744 de Iani Căpitănuș de plai și soția Anița, acum e mică și neîncăpătoare pentru a cuprinde tot norodul parohiei. Parohul, un bărbat isteț, învățător pensionar, în cuvântarea de primire arată activitatea desfășurată de Sf. Sa în această parohie, care se însemnează printr'o rodnică muncă în școală și în cooperatie. Vădit lucru, ne aflăm în fața unui dintre acei mulți preoți, cu frumoasă activitate în diferite domenii, printre cari cel bisericesc și duhovnicesc este neglijat.

Înalt Prea Sfințitul Patriarh în cuvântarea Înalt Prea Sfinției Sale atrage luarea aminte asupra adevărului, că în viața nici unui popor sfânta Biserică n'a avut un rol mai însemnat, ca în viața nației noastre. Biserica, zice I. P. S. Sa, este întemeiată acum 2000 de ani de Mântuitorul pe temelie credinței și a dragostei. Dragostea este

acea legătură puternică, care întărește raporturile între oameni, apropiindu-i unul de altul. Și Mântuitorul merge atât de departe că ne poruncește să ne iubim, nu numai prietenii și pe cei ce ne iubesc, ci chiar și pe dușmani. Căci dragostea, nainte de orice, când o avem, nouă înșine mai întâi ne aduce mulțumire, căci acolo unde dragoste nu este totul se topește.

Dar la noi Biserica a avut și un mare rost național. Ea ne-a mântuit nu numai sufletul, ci și neamul în timpuri vitrege. În Ardeal, d'o pildă, în Ardealul prigonit de Unguri și de boerii lor, în vremurile de mare necaz și amar, ne adunam în bisericuțele noastre, unde aflam adăpost, întărire și răbdarea atât de trebuincioasă, care ne-a mântuit. Aci, în biserică, am cultivat și întreținut limba, datinile și toate obiceiurile care alcătuiesc individualitatea poporului român. De aceea, avem toată datoria ca Bisericii, acestei bune mame, să-i arătăm toată dragostea și să ținem la ea ca la ochii din cap. Să fim întru totul pătruși de dragoste pentru ea; nu numai cu vorba, ci să aducem și jertfe pentru ea. În vremile când satul era mic, pe la 1744, bisericuța aceasta era bună și îndestulătoare. Dar acum când, s'a făcut un sat atât de mare și frumos, după ce ați jertfit atâta pentru școală și pentru celelalte trebuinți obștești, e vremea să vă gândiți și să îndemnați să puneți temelie unui alt locaș de închinare nou, care să fie de fală ținutului întreg. Bunul Dumnezeu ne dă bunătațile sale din belșug, dar noi datori suntem, ca din acest belșug să rupem câte o mică parte. Să vă organizați deci, într'un comitet de inițiativă și cu câte ceva dela fiecare, să ridicați o biserică vrednică de acest sat mare și frumos. De cheltueli să nu vă speriați, pentru că niciodată n'a fost pe sate mai mult bănet ca în zilele noastre. Dar să țineți minte, că de nu vom ști să jertfim câte ceva dintr'al nostru pentru locașul Domnului, nu suntem vrednici de darurile lui Dumnezeu.

În nădejde că cuvintele mele vor fi ascultate și înțelese, vă dau binecuvântarea arhierescă și vă urez, ca în scurtă vreme, când voi mai trece, prin aceste locuri, să răsară, în mijlocul acestui frumos și bogat sat, o măreață biserică, care să fie de fală întregului ținut.

La Izvoare preotul și cu un număr restrâns de poporani ese întru întâmpinare în șosea la primărie. Pe tot întinsul satului credincioșii au întins pe garduri scoarțe și covoare invârstate în mii de culori. Izvoarele e o localitate unde industria covoarelor a luat o mare dezvoltare.

Timpul s'a schimbat cu totul și din ce în ce

corul se înoueză încât până să eșim din Izvoarele, a și început să plouă.

La *Măneciu Pământeni* tragem d'adrechtul la Biserică. Aci poporul este adunat în mare număr, încât atât biserica cât și ograda nu mai încap de credincioși. După obișnuita primire, preotul Nicolae Popescu Ogretin, care este și președintele cercului pastoral din această parte, face un amănunțit raport despre starea parohiilor după valea Teleajenului.

Valea Teleajenului, zice Sf. Sa, atât de modestă la înfățișare, dar care a jucat un rol destul de mare în dezvoltarea istorică și economică a neamului nostru, a avut darul de a Vă atrage binevoitoarea atențiune dela venirea Sanctității Voastre în fruntea Sfintei noastre Biserici. Încă de atunci din 1920, când pentru prima oară ați vizitat-o, a încolțit în inimile noastre celor de aici, cler și popor, dorința și în același timp nădejdea, că odată vom avea și noi fericitul prilej, de a ne adăpa din neseatul izvor de sfaturi înțelepte, pe care după cuvântul dumnezeescului apostol le împărțiți tuturor cu timp și fără timp. Astăzi cea nădejde se traduce în fapt și fericit de aceasta îngăduiți-mi, ca în numele clerului pe care ați binevoit a mi-l încredința spre conducere și în numele acestui popor, care cu atâta dragoste fiască privește spre Săcitate Voastră, să depun la treptele Înaltului Tron Arhipăstoresc, cele mai respectoase omagii de mulțumire și adâncă recunoștință, întâmpinându-vă cu frumoasa urare românească de: „Bine-ați venit sănătos, în mijlocul nostru!”

Profit de acest timp pe care l-ați sacrificat pentru noi, ca să vă arăt în câteva cuvinte cum am înțeles a ne îndeplini rolul de luminători și conducători în calea mântuirii ai poporului, în mijlocul căruia ne-ați trimis. Din punct de vedere cultural nu am a spune decât, că în bisericile din această circumscripție serviciul dumnezeesc se îndeplinește întocmai după canoanele și orânduile Sf. Părinți. Din punct de vedere cultural am, însă, ceva mai mult de adaos. Din dese conferințe administrative avute cu Prea Cucernicul nostru Protoiereu, am aflat că dorința vie — pentru noi poruncă — a Sanctității Voastre este, a da cât mai mare atenție Cercurilor culturale. Eu, după cuvintele poetului ce spune: „Unde-i unul nu-i putere la nevoi și la durere, Uunde-s doi puterea crește și dușmanul nu sporește”, am chemat la împreună lucrare cu noi pre învățătorii din cuprinsul acestui cerc și care și-au dat cu toată

dragostea prețioasă lor contribuție. Am ținut Sanctitate, cercuri culturale în fiecare comună, ducând pretutindeni facla luminii, adevărului și dreptății.

S'au tratat diferite subiecte de orl'n religios, moral, istoric, igienic, economic, e'c., scoțând din fiecare frumoase sfaturi și îndemnuri practice pentru viața de toate zilele. Din acestea țin a menționa numai câteva, timpul nepermițându-mi a face o completă dare de seamă. S'a combătut cu toată tăria groaznicul flagel ce bântue omenirea: Alcoolismul, citind și împărțind pretutindeni broșura Sanctității Voastre, „Impotriva beției”, pentru a Vă cunoaște poporul cuvântul autorizat în această chestiune. Intervenind îndreptarea calendarului în toamna anului trecut, am lămurit pretutindeni motivele îndreptării, întărind afirmările noastre cu citate din Pastorală Sanctității Voastre și din Enciclica Sf. Sinod, trimise în acest scnp. Am combătut de asemenea eresiile dif ritelor secte, care urmăresc nu numai slăbirea credinței, dar chiar ruina Statul nostru. Roadele n'au întârziat a se arăta: Credincioșii noștri au dat toată ascultarea cuvintelor noastre, primind cu încredere îndreptarea făcută; iar sfințele sârbători petrecute în cea mai desăvârșită liniște, au fost prilej de refacere sufletească. Avem în vecinătate un important centru industrial unde firesc este să vină și tot felul de streini și înstrăinați de neam, care prin diferite erezii politice și religioase au căutat să corupă poporul. Aceste semințe rele n'au prins pe binecuvântatele noastre plaiuri și astăzi, când sunt chemat a-mi da seama în fața Sanctității Voastre de starea religioasă-morală a poporului încredințat, sunt fericit a Vă răspunde cu dumnezeștile cuvinte: «Părinte din câți mi-ei încredințat, nu am pierdut niciunul...» (Urmează darea de seamă asupra discului milei, răspândirea de broșuri morale în popor, operele de binefacere făcute în popor, ridicarea monumentului eroilor și clădirea unei școli, etc.).

...Mă opresc aici, a nu Vă răpi prea mult timp, nu pot termina mai înainte de a mă face ecoul rugilor fierbinți ale acestui popor ce stă de față, cât și acelor ce din binecuvintate pricini nu au putut fi de față, ca Dumnezeu să dăruiască-sănătate și viață lungă Sanctității Voastre vrednic urmaș al marilor noștri Ierarhi, pentru binele sfintei noastre Biserici și fericirea neamului românesc.

Înalt Prea Sfințitul Patriarh arată că războiul cel mare ne-a adus, nouă românilor, un mare folos. Pe urma lui neamul ni s'a întregit, închegându-se în hotarele lui firești. Dar după urma lui am rămas și cu multe lipsuri. El a adus și însălbă-

ticirea sufletului. Faptul că șapte ani voinicii n'au făcut altceva decât să trăiască prin șanțuri și prin gropi, să distrugă și să verse sânge de om, le-a sălbătécit grozav sufletul.

Această urmă de însălbătécire se simte d'alaltul și d'alungul țării și în loc să gustăm toată bucuria binelui ce am dobândit, vedem, cu strângere de inimă, cum se jefuește avutul public în dreapta și în stânga, dela domnii în haine scumpe până la țaranul cel mai de jos. În această situație rostul celor ce slujesc la Altar n'a fost niciodată mai trebuincios ca acum. De aceea, mă bucur, că din cele spuse de preotul vostru am aflat, că toți preoții de pe acest plai se străduiesc, să sădească în sufletele însălbătécite iubirea către Acela care pentru noi s'a jertfit de bună voie.

Învățătura mântuitorului Hristos nu se mărginește numai în credința din inima ta, pe care numai tu o știi Mântuitorul ne zice: pe cel gol să-l îmbraci; pe cel flămând să-l hrănești; pe cel bolnav să-l cercetezi... „întru cât ați făcut unuia dintr'acești frați ai Mei prea mici, Mie ați făcut“ (Mat. 25,40).

Iată puterea învățăturii lui Hristos!

Deci, acum, când țara, regele și căpeteniile, care au eșit din rândurile acestui neam v'au făcut destulă dovadă de dragostea ce v'o poartă, puteți să vă închipuiți, că sfaturile noastre nu au altă țintă de cât, să vă vedem mai îmbunătățiți de cât în trecut. De aceea tăiat-am în carne vie: am luat pământul dela boieri și l-am dat sătenilor. Acum deci, când 92% din tot pământul țării e în mâna voastră, vă stau și datorii mai mari în spate: să lucrați acest pământ nu numai pentru trebuințele voastre, nu numai pentru cât îți ajunge astăzi, ci să-l lucrați și să adunați și pentru vremi grele: să jertfiți pentru binele obștesc și pentru faptele bune ale milei creștinești.

În locul sălbătéciei să se sălășluiască simțământul de milă și oricui are nevoie să-i vii într'ajutor, măcar de nu cu altceva, dar cel puțin cu un sfat și cu o vorbă bună.

La eșirea din biserică, cei ce au fost înăuntru și cu cei care s'au mai adunat în timpul cât s'a făcut slujba în biserică, sau făcut atât de mulți, cū piața din fața bisericii, destul de mărișoară, era înfesată, de părea o mare de capete de bărbați, femei și copii îmbrăcați în strae de sărbătoare, frumos învrâstăte cu flori în mii de fețe. Binecuvântarea de despărțire umple sufletele de nădejdia unei viitoare revederi, în care aducerile

aminte ale acestei vizitații să înflorească bucurii de părinți și copii, ce-și sunt dragi unuia altuia și se doresc unul pe altul.

Drumul ne duce în susul Teleajenului tot către munte și din ce în ce răcoarea se face mai simțită. Dealurile toate despădurite sunt lipsite de podoaba de verdeață ce ni-a fost dat să admirăm pe Zeletiu și în locul pășunilor cultura bucatelor, ovăz, secară, porumb, pătrunde până pe coclaurile pe unde abia se poate strecura plugul.

La *Mănecii-Ungureni* ajungem în cumpăna zilei. Un arc din cetină de brad, la marginea satului, arată că poporul așteaptă oaspeți aleși.

Numele satului îi arată obârșia dincolo de Carpați. Locuitorii lui sunt în majoritate români veniți din Ardealul, unde n'au mai putut suferi asupra streină. Portul chiar, și al bărbaților și al femeilor, îi arată deosebiți de cât ceilalți locuitori după aceste plaiuri.

De acea I. P. S. Patriarh în cuvântarea ce le-a ținut în biserică a amintit de suferințele pe care poporul român a avut să le îndure în partea ungarilor și a boierilor lor, din pricina cărora mulți români au trecut Carpați dincoace, cași locuitorii acestei parohii, și aici au așteptat ziua mare a răfueii, care n'a întârziat să vină. În această zi, cei trecuți dincoace, și-au adus aminte de frații rămași dincolo și într'un avânt cum nu s'a mai pomenit, au dat iurăș, în 1916, peste munți și după lupte grele, după suferinți nemăsurate și perderi fără număr, au izbutit să sfărme lanțurile, ce de o mie de ani ținea în grea robie frumoasa Transilvanie.

«Pentru aceștia, cari au murit mușeând pământul loviți de plumbul dușman, m'am oprit azi în această parohie, ca împreună cu voi toți, să ne rugăm pentru odihna sufletelor lor».

Mulțumind preotului locului de activitatea pe care o desfășură pe tărâmul cultural-bisericesc, I. P. S. Săpân binecuvîntează mulțimea poporului strâns în biserică și cu aceasta s'a terminat partea principală a acestei vizite canonice.

Dela Mănecii-Ungureni în sus pe Teleajen altă parohie nu mai este. De aceea partea principală a acestei cercetări canonice se isprăvește aci. Cei doi protopopi, maiorul de jandarmi, revizorul școlar și Administratorul de plasă, cari ne-au întovărășit pretutindeni iau binecuvântare dela I. P. S. Patriarh și se înapoează spre Ploiești.

(Continuare în Nr. viitor).

Serbarea școlară dela Școala „SILVESTRU“

Comitetul școlar al școalelor primare de băieți și fete «Silvestru», împreună au cercul pastoral al preoților și institutorilor din circumscripția «Silvestru», au ținut o frumoasă serbare de Sf. Paști în ziua de 12 Aprilie (Florii) a. c. în sala festivă a școlii.

Partea I — Serbarea a fost deschisă de Părintele Econom Chiriac Bidoianu, cu o frumoasă cuvântare arătând legătura ce a fost și necesitatea de a fi încă, între biserica ortodoxă și școala românească, și da cuvântul D-rei N. Fălcoianu, delegata societății femeilor «Solidaritatea». D-ra Fălcoianu arată necesitatea ca femeia română, dela clasele înalte și până la cea mai de jos, să se unească laolaltă ca să-și facă un cămin unde, ori de unde va veni dela țară o femeie, să găsească un adăpost. Propune ca toate românele să se înscrie în societatea «Solidaritatea». Arată și planul clădirii căminului femeilor române.

Urmează coruri și poezii închinare primăverei, executate și spuse de elevii ambelor școale: de băieți și fete, sub conducerea d-lui Director Sava Zamfirescu și D-rei Directoare Ana Manoil.

În partea II. — Preotul G. Georgescu-Silvestru, președintele cercului pastoral, a ținut conferința «*Rolul Bisericii creștine ortodoxe în viața neamului românesc, față de cultele și sectele streine din țară*». Conferențiarul începe prin a motiva acest subiect, că, față de bucuria ce umple tot sufletul românesc, că biserica ortodoxă a fost ridicată la rangul de patriarhie și Primatul ei la rangul de Patriarh, s'a ațâțat iarăși gelozia cultelor și sectelor streine și înstreinate din țară și au început a lovi în biserica noastră și Ierarhii ei, cu tot felul de josnicii.

Iși propune dar, a arăta meritele bisericii ortodoxe și ce a făcut ea pentru neamul nostru, ca să merite atâta dragoste, dela scumpul său copil «neamul românesc». Într'o vorbire clară și sonoră, documentează conferențiarul, cum biserica ortodoxă din veacurile cele mai depărtate (sec. 6 și 7) a strâns împrejurul altarului pe fii neamului, — răsăriți din contopirea Românilor cu Dacii; cum i-a apărat astfel de amestecul cu neamurile

păgâne și barbare năvălite peste el. Arată cum preoții și ierarhii neamului au fost în fruntea armatelor în războaiele contra păgânilor, barbarilor și mai ales a semilunei.

Cum monastirile au fost cetăți de apărare ale neamului și călugării, tutucor episcopiiilor și monastirilor, desbrăcau cu toții rasa și luau în dreapta sabia și în cealaltă mână crucea și erau cei mai viteji ostași. Dă exemplul Daniil Sihuștru, ca sfătuitor al marelui Ștefan, pe popa Stoia din Fărcaș al lui Mihail Viteazul și pe popa Șapcă al lui Tudor Vladimirescu, — și pe preoții din războiul pentru întregirea neamului, despre cari d-nul General Comandant al Marelui Cartier, a zis în ordinul său pe armată, vorbind de victoriile dela Jiu, Oituz, Mărăști și Mărășești: «*Aceste victorii se datoresc în mare parte și sufletului încălzit și înfierbântat de cuvintele duhovnicilor de războiu*».

Arată apoi cum biserica ortodoxă a îngrijit de limba neamului românesc, păstrând-o și dezvoltând-o, prin școalele din tinda bisericilor de sate, de orașe și mănăstiri. Citează mai multe manuscrise și tipărituri ale marilor ierarhi ai neamului și școale din monastiri și face întrebare: *Mai putem noi românii să mai întrebăm? Și căreia i se datorește toate laudele față de toate celelalte culte și secte ce au năpădit țara?*

Întrebând apoi: ce bine și ce foloase a adus țării și neamului toate celelalte biserici streine și secte, se răspunde scurt: *nimic decât intrigă internațională*. Și la ce folos ne putem aștepta dela aceste culte și secte? răspunde: **Binele ce-l vedem în Rusia.**

Sfârșește arătând că cele ce s'au petrecut rău și necuviincios în biserica noastră, contra ierarhilor noștri, au fost intrige și calomnii din cauza geloziei acestor culte streine. Același scop urmărește și azi cu atacuri și ponegriri perverse, contra înalților noștri ierarhi aceste culte, cu duh internațional, ai căror reprezentanți, *streini de neamul nostru nu au nici o dragoste de noi, așa cum au preoții și ierarhii ortodoxi: carne din carnea neamului și sânge din sângele lui dulce și iubitor*. Sfârșește îndemnând pe tot românul să păstreze și să reverse toată dragostea

asupra bisericei ortodoxe și a reprezentanților ei, cari din veacuri și până în prezent au iubit și iubesc neamul și au știut să-și câștige atâtea merite față de neamul său.

Serbarea sa sfârșit cu poezii de Paște spuse de elevi și eleve și corurile: «Deschideți mari a cerului porți» și «Christos a a înviat», executate de corul elevilor sub conducerea D-nei profesoare de muzică a școlii, Cuțato.

PAROHII VACANTE

Protopopia plășii de jos a Capitalei.

Prin scoaterea din oficiu la pensie a preotului Petre Rădulescu dela biserica *Bradu Staicū* din Capitală, postul său de preot ajutător devine vacant pe 1 Octombrie.

Pe lângă venitul epitrahilului dela 180—200 enoriași, mai are ca salariu prevăzut în buget până la 1 Ianuarie 1926 sumele următoare: 700 lei salar și gradații potrivit gradului de studii, 1300 lei indemnitate de scumpete și 630 lei 30% spor de scumpete. Biserica are casă parohială.

* * *

Protopopia plășii de sus a Capitalei.

Postul de diacon dela biserica Kalinderu înscris în bugetul anului acestuia, cu salariu fixat după lege, potrivit studiilor, plus accesoriile la salariu.

Casă parohială nu are epitropia fiind în proces de evacuare cu chiriașul.

* * *

Jud. Muscel, protoieria II Priboeni.

Parohia *Purcăreni* cu 2 biserici, având un număr de 236 familii. Nu are casă parohială și nici altă avere, decât plățile pentru serviciile religioase ale credincioșilor.

Preotul este plătit de stat după gradul de studii, și mai beneficiază de un venit anual de 3000 lei.

Protopop ILIE CERCEL

* * *

Protopopia Județului Dâmbovița.

Este vacantă parohia *Bălenii-Sârbi* prin decesul titularului pr. D. Zlăteanu. Are o enorie de

539 familii și un venit foarte bun dela epitrahil. Preotul primește salariu dela stat potrivit gradului de studii. Casă parohială nu are.

* * *

Protopopia II-a a jud. Vlașca, circ. Videle

1. *Parohia Cătunu* cu satele: Albeni, Bârnova, Tăvârlăi cu 365 familii și 1200 suflete. Are casă parohială, 8,50 Ha loc arabil și un venit de 3000 lei anual, la care se adaugă salariul de stat.

2. *Parohia Călugăru* cu filiala Comoara. Are 480 familii și 2600 suflete, 8,50 Ha. loc arabil, venitul epitrahilului de 4000 lei anual, plus salariul de stat.

3. *Parohia Purani* cu filiala Buteasca. Are 660 familii și 3100 suflete, 17 Ha, pământ arabil, loc de casă parohială, și un venit al epitrahilului de 6000 lei anual, plus salariul de stat.

4. *Parohia Talpa-Trivalea* cu satele Trivalea, Valea-Postii și Erești. Are 350 familii și 1800 de suflete, 8,50 Ha. pământ arabil, venitul epitrahilului 4000 lei anual, plus salariul de stat.

5. *Parohia Vida-Fotăchești* cu 250 familii și 1200 suflete. Posedă 8,50 Ha. loc arabil, loc de casă parohială, venitul epitrahilului de 3000 de lei anual, plus salariul de stat.

6. *Parohia Negrenii de sus* are preot supra-numerar.

* * *

Protopopia de Prahova, circ. Ploești. Este vacant postul de preot ajutător nou înființat în parohia Păcureți, com. Păcureți.

În parohie sunt două biserici cu un total de 540 familii și 2160 suflete. Casă parohială nu este. Leafa lunară este cea bugetară pentru un seminarist de gradul II, împreună cu accesoriile respective, plus sporul de 25% pentru pământ și veniturile epitrahilului.

Protopop ȘT. IORDĂNESCU

* * *

Protopopia de Vlașca, circ. Giurgiu.

Parohia *Stoenești* devenită vacantă prin demisiunea preotului Stanciu Stăncescu, este compusă dintr'un singur sat, cu o biserică parohială având hramul „Cuvioasa Paraschiva“. Are o populație de 557 familii (2848 suflete). Preotul primește salariu dela stat conform gradului de studii, are folosința a 17 pogoane pământ împreună cu tot personalul și venitele epitrahilului. Casă parohială nu are.

Protopop GH. POPESCU

MUNCĂ PASTORALĂ

1. În ziua de 8 Martie, prima Duminică a postului mare, Pr. Isaia A. Nicolescu, slujitor la Biserica din suburbia Vișoiu, C.-Lung, Mușcel, a ținut la Cercul profesorilor secundari din C.-Lung, o conferință religioasă despre „Sf. Ioan Botezătorul și predica sa”. Au luat parte la această conferință în afară de membrii corpului didactic și alți intelectuali ai orașului.

Mulți dintre asistenți, s'au exprimat dorința, de a auzi cât mai des conferințe cu subiecte religioase, ca cel de mai sus.

1. Cercul cultural al preoților din C.-Lung, în ziua de Duminică 5 Aprilie, a ținut ședință publică, în sala de festivități a primăriei orașului C.-Lung. A luat parte la această ședință, foarte multă lume, mai ales din centrul orașului.

Pr. N. Tomescu, dela Parohia Bughea de jos, a vorbit despre minciună; iar Pr. N. Proca, dela parohia Sf. Nicolae Nicuț, despre intrigă.

Pr. Isaia Nicolescu, președinte al cercului, a arătat că Evanghelia este o mare putere a lui Dumnezeu, și că Biserica care predică această Evanghelie, este tot ce avem mai scump în viață.

Corul seminarului orfanilor de războiu, cum și al maicelor dela Nămăești, au cântat cântece religioase, care au recreat sufletele.

Ședința a avut deplină reușită, iar întreaga asistență a lăudat această muncă rodnică a preoților.

3. Duminică 28 Iunie, s'a desvelit și sfințit frumosul monument al eroilor din Bălilești Mușcel.

A participat la această serbare, toată oficialitatea județului, în frunte cu deputații județului și delegații Fundației Principele Carol, cum și peste 8000 de săteni.

S'au ținut cu această ocaziune, multe și frumoase cuvântări, în care s'a proslăvit sacrificiul eroilor.

Acest falnic monument, lucrare a sculptorului D. Mătăoanu, se datorește străduințelor și muncii Pr. Victor A. Nicolescu, președinte și casier al comitetului, depusă timp de 5 ani, pentru a ridica în comuna sa natală, un astfel de monument.

MULȚUMIRI

Se aduc mulțumiri enoriașilor Bisericii din suburbia Vișoiu, C.-Lung, Mușcel, că din îndemnul pretoului lor, au strâns suma de lei 22000, cu

care s'a reparat complet Biserica, s'a făcut pod pentru cor și s'a cumpărat un clopot mai mic în valoare de 4000.

Tot prin contribuția enoriașilor acestei Biserici, s'a cumpărat anul trecut un clopot mare de 15000 lei și s'au făcut lucrările de consolidare pentru clopotniță în valoare de 7000 lei, iar D. Iosif I. Luca, enoriași al acestei Biserici, a dăruit Bisericii un policandru mare, în valoare de lei 20.000.

Dumnezeu, să le răsplătească dărnicia lor.

* * *

Familia Elena și Dumitru I. Roșu comerciant din Drăgășani, au îmbrăcat cu a lor cheltuială în argint aurit icoana Adormirii Maicii Domnului dela Mănăstirea Susana Prahova.

Pentru acest frumos dar stăreția mănăstirii aduce viile sale mulțumiri rugând pe Dumnezeu să îmulțească darul pioșilor credincioși.

D-nii C. Vetra și Jean A. Vetra proprietari în com. Deparați-Hârlești Teleorman, au dăruit fiecare pentru biserică câte 10.000 lei, iar d-nul Enescu din aceiași comună 5000 lei depunând mult zel pentru terminarea sf. locaș.

„Binecuvintează, Doamne, pe cei ce iubesc buna podoabă a casei Tale”.

INȘTIINȚARE

Direcțiunea Școlii Speciale de Broderii bisericesti și țesut, Strada Berzei 9, face cunoscut că înscrierile pentru clasele I II-a și III-a se fac dela 1 — 18 Septembrie. Sânt 48 burse în cămin. Examenul de admitere se ține la 21 Septembrie cu o probă din aritmetică, una din limba română și una de lucru.

Odată cu cererea de înscriere se vor prezenta actele de absolvire a clasei precedente, de naștere și vaccin. Se preferă fiice de preoți, învățători și agricultori.

Cursurile încep la 26 Septembrie. Direcțiunea mai face cunoscut că în atelierul practic al școlii, unde lucrează și călugărițe trimise din mănăstiri, se primesc tot felul de comenzi în broderie bisericască cu aur și argint.

Icoane, mese p. Sf. Pristol, acoperăminte pentru proscomidie, iconostase, epitafe, dvere, precum și odăjdii complete preotești și arhieresti, mitre scoarțe de evanghelie. Informațiuni se dau la cancelaria școlii.

NOTE ȘI INFORMAȚIUNI

Mănăstirea Țigănești. — Abia se pot auzi undeva cântări bisericești mai frumoase, ca la Mănăstirea de maice Țigănești, la sf. liturghie. Sub conducerea maicelor Filotea și Veniamina câte 6—7 maice cântă în strana dreaptă și stânga admirabil. În Dumineci și sărbătorii lumea din București și Ploești se abate bucuros la biserica de acolo. Conform dispozițiilor ce se aplica acolo abia acum oaspeții plătesc bucuros pentru găzduire o potrivită taxă. În cursul luni Mai a încasat 4015 lei. Iată, cum se poate aduna mijloace pentru a mai face câte o îmbunătățire.

* * *

Furt în Biserica Sf. Nicolae din Brașov. — S'a constatat un furt de bani de aur în biserica Sf. Nicolae din Scheiu. Dela icoana Maicii Domnului a dispărut o salbă tricoloră cu 8 galbeni mici și unul mare, iar delă o altă icoană 8 rubele (bani de aur turcești) în valoare de 7000 lei. Polița cercetează. E necesar a se pune la adăpost obiectele de preț, căci s'au sporit oamenii răi.

* * *

I. În ziua de 13 și 14 Septembrie a fost, în trecere, prin Capitală o delegațiune compusă din doi Mitropoliți și un dragoman a S. S. Patriarhului de Constantinopol, condusă de Conte Los din Ministerul de Externe polonez, care mergea în Polonia spre a participa la solemnitatea de inaugurare a autocefalei Bisericii ortodoxe din Polonia, care a avut loc în zilele de 16, 17, și 18 Septembrie.

În seara zilei de 13 Septembrie I. P. S. Patriarh Miron a dat o masă în cinstea acestei delegațiuni, la care a luat parte și d-l Ministru al Poloniei la București împreună cu mai mulți demnitari delă legațiune, d-l Ministru Plenipotențiar Boierescu din Ministerul de externe, d-l Profesor Dr. Dragomir Demetrescu, Părintele Dr. Nicolae Popescu, Părintele Gala Galaction și Arhimandritul T. Simedrea.

* * *

Din partea I. P. S. Patriarh a fost delegat să ia parte la inaugurarea autocefalei Bisericii ortodoxe din Polonia I. P. S. Mitropolit Nectarie al Bucovinei, care a plecat, însoțit de o suită de doi preoți și doi diaconi la Varșovia, în ziua de 15 Septembrie.

* * *

Misiunea patriarhală din Constantinopol, care a trecut spre Varșovia, la înapoiere va remite, în mod solemn, I. P. S. Patriarh Miron tomosul patriarhal de recunoașterea patriarhiei noastre.

* * *

Noul Patriarh de Constantinopol. — În fine după atâta sbucium, scaunul patriarhal din Constantinopol a izbutit să-și dea un nou patriarh în persoana I. P. S. Vasile III, fost Mitropolit al Niceii.

Alegerea de patriarh a avut loc în ziua de 20 Iulie a. c., și nu fără oare care turburări și incidente neplăcute. Au fost trei candidați: Mitropolitul Nicolae al Cezariei, Mitropolitul Vasile al Niceii și Mitropolitul Ghermanos al Sardei. Dela primul scrutin s'a constatat că toate simpatiile erau îndreptate către Mitropolitul Vasile, care, a întrunit 14 voturi, în vreme ce Mitropolitul Nicolae numai unul. Mitropolitul Vasile fiind ales, a fost întronat imediat și a luat numele de *Vasile al III-lea*.

Patriarhul Vasile III s'a născut în anul 1850 la Scutari (Constantinople) și a făcut primele studii la școala grecească din această localitate, iar studiile seminariale le-a făcut în Seminarul din Kalki. După terminarea studiilor teologice, a fost numit profesor de limba ebraică la acest seminar unde a predat, multă vreme, cum și alte discipline teologice.

În anul 1880 s'a dus în Germania și a studiat teologia și filosofia la universitatea din München. La întoarcere a fost numit director al fostului mare seminar din Balat-Fanar, — seminar înființat de Patriarhul Ioachim — și l-a condus timp de șapte ani.

Ales mai târziu Mitropolit de Anchialu (Bulgaria), a ocupat această demnitate, într'un moment când urele politice făceau ravagii în Balcani, până la izgonirea grecilor din Bulgaria. El însuș a avut mult de suferit din partea autorităților bulgare care l-a expulzat, în urma unei închisori de trei luni. După aceea, a ocupat scaunul de mitropolit al Pelagoniei, iar în urmă pe cel al Niceii, sarcină importantă pe care a purtat-o până la alegerea de Patriarh.

Patriarhul Vasile III posedă o cultură aleasă și este autor al mai multor cărți de teologie. Orator de talent, a improvizat, cu ocaziunea înscăunării, un discurs plin de sfaturi părintești, care a produs o profundă impresie asupra credincioșilor.

Noul patriarh ocupă această demnitate într'un

moment, poate cum n'a fost altul mai critic în sbuciumata istorie a acestui scaun. Inșă sunt nădejdi, că I. P. S. Sa va ști să scoată Sfânta Patriarhie ecumenică din încurcătura în care, drept vorbind, au vârat-o imprudența predecesorilor săi, atât prin trecerea de care se bucură în fața autorităților turcești, cât mai ales prin necontestata autoritate de care se bucură față de greci.

Noi îi dorim din toată inima păstorie îndelungată și rodnică întru consolidarea Patriarhiei ecumenice.

* * *

Duminică 13 Septembrie a avut loc în toată Arhiepiscopia alegerile, de către adunările parohiale, a Consiliilor parohiale și Epitropilor. Din rezultatele cunoscute până acum reese că poporul credincios a pus un interes, care a întrecut toate așteptările.

Să fie într'un ceas bun!

* * *

Amintim că în ziua de 8 Octombrie va avea loc alegerea colegiului preoțesc pentru membrii în adunarea eparhială. Două sfaturi avem de dat preoțimei din aceastră eparhie: 1. Să participe neapărat la vot, și 2. Să aleagă pe acei candidați în care au încredere că vor face treabă bună pentru Biserică și pentru cler. Să se aibă în vedere că noua orânduire bisericască e o grea încercare pentru preoți. Până acum toată nemulțumirea din Biserică se răsfângea asupra Ministeriului Cultelor; de acum încolo dacă — Doamne ferește — treaba nu va merge bine, nu vom mai avea nici măcar mângâerea de a ne socoti nepărtași la răul din Biserică. «Cum ne vom săra, așa vom mânca»!

* * *

Congresul preoților s'a ținut la Cernăuți în zilele de 25 și 26 August a. c.

Imprejurări neatârnoare de voința noastră nu ne-au îngăduit să luăm parte, dar, după câte citim, congresul nici n'a fost îndestul de organizat, iar referenții s'au prezentat cu chestiunile insuficient studiate. De aceia a și fost foarte aspru criticat. Foaiă oficială a Sfintei Episcopii de Constanța, „Tomis“ în Nr. 6, îl critică în termeni foarte tari.

Din partea noastră credem că se face un foarte mare rău preoțimei, obligându-o să se prezinte în

fața lumii prin astfel de congrese. Atragem deci atențiunea tuturora, conducători și conduși, că a sosit vremea spre a se face o revizuire a scăderilor constatate și pe viitor să nu se mai repete asemenea lucruri. Aici nu este vorba de persoane, ci de întregul corp preoțesc. Nu-i este nimănui îngăduit să expună corpul întreg preoțesc în situații din care să iasă micșorat în fața lumii.

Înainte de a-l fi ținut, organizatorii trebuiau să se convingă de sunt sau nu pregătiți. Trebuie să înceteze odată improvizația!

* * *

Cămin preoțesc. După cum s'a putut vedea din proiectul publicat în precedentul nostru număr, Căminul preoțesc în București e un lucru care a trecut din starea de deziderat în cea de realitate. De acum încolo preoțimea va avea în București un „cuib“ propriu unde să găzduiască. Lucrările au ajuns până la acoperiș și nădăjduim ca în scurt timp să fie dat în folosință.

Și acesta, ca multe altele, este opera personală a I. P. S. Patriarh.

Preoțimea nu va putea aprecia mai mult serviciul ce i se face, decât ajutând din toate puterile la înfăptuirea și susținerea unor astfel de opere.

* * *

„Asociațiunea generală a Clerului a convocat pentru ziua de 28 și 29 Septembrie pe toți conducătorii presei bisericești la o consfătuire. Inițiativa este binevenită și merită toată luarea aminte a celor interesați. Poate că din această consfătuire să iasă mai mult folos practic pentru presa bisericească, de cât din Congresul dela Cernăuți.

I. P. S. Patriarh la Ploiești. Abia înapoiat dela băi și I. P. S. Patriarh a și început o activitate pastorală neobosită. Pe lângă faptul că conduce personal lucrările de organizare bisericească după noua lege, dar mai găsește timp să meargă în mijlocul credincioșilor să ducă mângâerea și binecuvântarea patriarhală. Așa în ziua de Înălțarea Sfintei Cruci—14 Septembrie—I. P. S. Sa a mers la Ploiești de a binecuvântat un clopot monumental la biserica Sfântul Ioan, iar în ziua de 20 Sept. a mers în parohia nou înființată „Patriarhul Miron“ dela periferia Capitalei, spre a asista la instalarea primului paroh și preot Petre Chiricuța.

* * *

Atențiune. *De doriți să vi se publice dările de seamă de activitate pastorală, întocmiți-le cât se poate de concis. Vorba multă este de prisos, mai ales când în dosul ei se ascund realități foarte mici.*

Programele de activitate nu se publică. Un program rămâne o stare de proiect care nu e egal cu realizarea lui. Programele executați-le și rezultatele trimiteți-mi-le, că vi le publicăm cu preferință, mai ales de sunt întocmite scurt și precis.

* * *

Daruri. I. P. Sf. Patriarh MIRON a mai dăruit pentru zidirea unei biserici în Borsec 5000 Lei; iar pentru zidirea istoricilor turnuri dela Catedrala Sf. Ioan din Ploești, ce se fac în amintirea eroilor viteazului regiment Prahovean Nr. 32 Mircea, 6000 Lei.

* * *

Presa creștină. — Incă de multă vreme am atras atenția cetitorilor noștri asupra curentului de gândire și acțiune ortodoxă ce s'a creat în jurul Revistei «Gândirea» mai întâi, și apoi în ziarul «Cuvântul». Cine urmărește de aproape acest curent, unic în publicistica românească, își dă seama ce greutăți inense întâmpină el în cale. D'oparte ostilitatea presei iudeo-francmasonice, de alta apatia celor direct interesați — sunt ca la 10.000 de preoți ortodoxi în toată țara — face ca această lucrare să ia aspectul unei mucenicii. În congresul dela Cernăuți s'a pus pe tapet chestiunea presei creștine și a rămas nerezolvată. De ce? Pentru foarte firescul lucru, că nu se lucrează cu realitățile. Și care ar fi aceste realități? Boicot și luptă dârză împotriva presei necreștine și susținerea din toate puterile a presei creștine. Această presă creștină — sau, dacă vreți, creștinizantă — există. Ea nu-și așteaptă decât colaboratorii. Atâta vreme cât preoții vor continua să se adape — ei și păstoriții lor — la izvoarele din Str. Sărindar, chestinnea presei creștine va rămâne un simplu deziderat.

Scrisoare de mulțumire

a I. P. S. Dionisie Mitropolitul Varșoviei și al Poloniei întregi

Sanctitatea Voastră!

So. otesc de a mea sfântă datorie, ca să vă mulțumesc cu toată căldura pentru dragostea ce ați binevoit a arăta către noi, prin trimiterea delegatului Sanctității voastre, în persoana I. P. S. Nectarie Mitropolitul

Bucovinei și Hotinului, la inaugurarea solemnă a autocefalei sfinte Biserici ortodoxe din Polonia.

Biserica ortodoxă din Polonia prețuește nespus de mult această iubire și atențiune din partea Bisericii Române și roagă pe Dumnezeu, ca să întărească pe veci, în sânul ei, duhul păcii și al unității de gândire, dăruind ambelor Biserici surori o singură mărturisire de credință și dragoste.

În nădejdea, că în cel mai scurt timp mă voi învrednici să văd pe Sanctitatea Voastră, când îmi voi depune și personal omagiile de mulțumită pentru interesul și dragostea ce ați arătat față de Biserica ortodoxă din Polonia, trimițându-mi patriarhala binecuvântare pentru osteneala ce-mi stă 'nainte întru conducerea de sine a acestei Biserici, doresc Sanctității Voastre bună sănătate și mântuire sufletului, pentru tolosul marei Biserici Române și pentru binele întregii ortodoxii.

Al Sanctității Voastre întru Hristos frate și împreună liturghisitor

✠ Dionisie

Mitropolitul Varșoviei și al întregii Polonii

Varșovia 17 Septembrie 1925

Pălării de paie negre, igienice și ușoare, după uniforma preotească repară, calcă și face din nou

A. CAMARELLI

STR. ROMANĂ 220, Lângă stația Făgădău
Tramvai electric Nr. 16 și 17

Se execută în câteva zile, numai arătați printr'o carte poștală măsura capului și trimiteți prețul după calitate:

I-500 ; II-450 ; III-350 lei plus porto.

M. STĂNESCU

CROITOR DE HAINE PREOTEȘTI

Execută orice lucrări în această latură: ca vestminte bisericesti, arhieresti.

Din cea mai bună stofă, cu prețuri ieftine.

orice comandă se execută în 24 ore, primind și cu stofa clientului.

Adresa : BIBESCU VODĂ Nr. 2
Colț cu Calea Rahovei în drumul Sf. Mitropolit.

TIPOGRAFIA CĂRILOR BISERICESTI